

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Kršč. socialist Bielohlawek o konsumnih društvih.

Dunajski krščanski socialisti nimajo zvestejših posnemovalcev, vernejših zagovornikov in navdušenjših pristašev, kakor so kranjski krščanski socialisti. V vsem pobirajo naši kranjski vojščaki sv. Mihaela stopinje za dunajskimi krščanskimi socialisti. Ti jim veljajo za avtoritete v vseh političnih in gospodarskih vprašanjih, in zato je morda na mestu, če povemo, kako misli državni poslanec Bielohlawek, jeden voditeljev dunajskega krščansko-socialnega gibanja, o konsumnih društvih.

Bielohlawek je te dni priobčil v „Deutsches Volksblatt“ članek, v katerem pravi:

„Zadružništvo more za manj imovite pač postati neki blagoslov, a isto tako zamore postati pravo prokletstvo, ako se uživilja zgolj s teoretičnega stališča. Ta zadnja okolnost pa se prav očitno kaže pri delovanju vsakovrstnih konsumnih društev. Treba je pred vsem povdarjati, da se more o koristi kake institucije samo takrat govoriti, kadar je dotična institucija na občni blagor. Tako na pr. ni dvomov, da je z napravo mnogih parnih in električnih prometnih sredstev bil številnim voznikom odvzet zaslužek, ali človeštvu je bila s tem izkazana velika dobrota. Če je zdirljala lo komotiva čez nekatere posamične eksistence, se to ne sme jemati preveč tragično, zakaj ob železniškem nasipu stoji na tisoče in tisoče ljudi, ki imajo od železnice korist. Kadar gre za pravi, za resnični napredek, tedaj pač ne more biti mislečega človeka na svetu, ki bi mogel imeti namen, tak napredek zadrževati, že iz tega priprostega razloga, ker bi bilo to povsem brezuspešno prizadevanje. Pravi napredek se ni nikdar zadrževal in se ni nikdar mogel zadrževati.

Pregledati je torej, v koliko se morejo konsumna društva spraviti v zvezo z napredkom in koliko ista koristijo splošnosti.

Tu se začne opravičena kritika. Konsumna društva ne tvorijo nikakega napredka, niti je možno govoriti o tem, da bi ugodno vplivala na splošnost. Morda bi bila postala koristna, če bi se pri ustanavljanju teh institucij in pri njih delovanju postopalo strogo po naukih Schultze-Delitzscha. Očitno pa je, da se to ni zgodilo. Konsumna društva so postala davitelj — „der Würgengel“ — na tisoče malih trgovcev in obrtnikov, samostojnih eksistenc, ne da bi bila splošnosti količkaj koristila. Današnja konsumna društva niso ustanovljena po idejah Schultze-Delitzscha, niso čiste gospodarske zadruge, ampak so navadne trgovine, katerim je država zagotovila take dobrote, da tudi naj reelnejši in najspodobnejši trgovec in obrtnik ne more ž njim tekmovali.

Kateri poglavitni namen pa naj imajo konsumna društva? Zagotové naj ob določenih medli ali plači živim osebam nižjih krogov, da dobé poceni in dobra živila in druge vsakdanje potrebščine. Kakšna pa so ta društva v resnici? Vsa drugačna, kakor se včasih misli. Društva ne kupujejo blaga na debelo v korist svojim členom, tako da bi je za kupno ceno s pribitkom manipulacijskih stroškov prodajali poceni, nego društva kalkulirajo ravno tako, kakor vsak kupčevalec, ter prodajajo blago z dobičkom, na koncu leta pa razdelé jeden del dobička kot dividendo. Ko so svoj čas izdajalci v neštevilnih zvezkih izhajajočih židovskih grozo-romanov obetali svojim naročnikom, da z zadnjim zvezkom dobé kako sliko ali stensko ali remontoire-uro, je vlada to prepovedala kot nedopustno, zapeljavalno sredstvo. Kaj pa je „povračilo“ pri konsumnih društvih družega, kakor tako zapeljavalno sredstvo? Čemu pa morajo zadružniki celo leto blago dražje plačevati, da dobé koncem leta neko „povračilo“? Čemu ta komedija? Zakaj se ne deluje strogo po

Schultze-Delitzschevih naukih in se blago ne prodaja za lastno ceno? Zato, ker bi potem konsumna društva kmalu izginila.

In ta društva ne plačujejo nikacega obrtnega davka in niso dolžna imeti kolekovanih knjig, pač pa dobivajo funkcionarji mastne tantjeme.

Tako sodijo krščanski socialisti dunajski o konsumnih društvih. Kar je Bielohlawek pisal, velja od besede do besede tudi za naša konsumna društva, tudi pristavek o funkcionarjih, saj vidimo, kako ljudje, ki so svoj čas jedva in za silo izhajali, sedaj, odkar vodijo konsumna društva, kupujejo njive in travnike, si zidajo hiše, ali žive čez svoje redne dohodke.

Jedro vsenemštva in nemškega nacionalizma.*)

Za Slovence in južne Slovane je gotovo važno opazovati gibe sile našega veka in naših dežel. Na prehodu smo med zapadnim germano-romanskim in vstočnim slovanskim svetom; dežele naše so po prirodi lepe, za materialni procvet po umetnem poljedelstvu, vino- in sadjerejstvu, industriji itd., pa kakor vstvarjene; lega ob morju odpira nam celo sredozemsko morje, ki si v bližnjem času pridobi zopet onega pomena, ki ga je imelo v starem veku za rimskih, macedonskih, in v srednjem veku za beneških mogotcev.

Zemlja naša je bogata; ali ljudje, ki smo v njej, smo slabi, ker ni silnega političnega celka, kateri bi nas krepil. Našo monarhijo so l. 1867. po Bismarckovem nasvetu — Beust je ubogal, k čemur ga je prebrisani Bismarck bil pregovarjal — razcepili v dve despotiji, kakor ji je Palacký

*) Pod črto našega lista smo nedavno priobčili kulturno študijo o glavnem zastopniku ruskega pravoslavja, o Pobédonoscevu. Z današnjim spisom stopimo na nemška tla; razbrali bi radi glavne misli jednega prvih nemško-nacionalnih mislecev, Paul de Lagarde-a. — Ker nas tu najbolj politična stran zanima, spada spis nad črto lista.

nazival, in bje se boj nadvlade nemštva na ti strani Litave, madjarstva na one strani. Ker Čehi, Poljaki, Rusini, Slovaki, Bulgari, Hrvati, Srbi in Slovenci ali sploh nikdar nobene prave politične lastne šole v povesti imeli niso, (kakor mi Slovenci), ali pa so svojo politično moč več ali manj davno izgubili, kakor Čehi, Hrvatje in Poljaki, je naravno, da se tak nedostatek i v današnjem javnem življenju teh maloslovanskih plemen kaže v žalostni luči. Razkošnost, nejasnost, vsled tega nesloga, to znači naše politično življenje.

Nisem mnenja, da je sloga prvo in vse; različnost naziranja je potrebna, prepir in boj je jedenkrat v naravi vteteljen in se ne da izriti iz živih organizmov; mir in lena sloga provzroča često gnulobo in pogin. Gibanje in neko živo bojevanje je potrebno; ali služiti ima velikim ciljem.

Ni danes moj namen, o velikem našem cilju govoriti; zato bi moral imeti več historičnega znanja, nego ga imam; le ako se cela minulost človeštva v principih dobro pregleda, je možno kak pravec za bodočnost postaviti — in to je prepuščeno našim historikom.

Pač bi pa rad na tem mestu o cilju spregovoril, ki ga ima in kateremu sledi velika množina nemške akademične mladé, nemške inteligence, nemškega častništva in meščanstva po vseh deželah, kjer Nemci prebivajo: o vsenemštvu. Ta cilj naših sosedov, na katerega je v poslednjem času zopet več svetlobe padlo po gibanju „Los von Rom“, nam je dobro poznati, ako hočemo našemu narodnemu težanju podeliti pravo smer; le če pozicijo in nevarnost, v kateri smo, natanko sprevidimo, moremo se iz nje rešiti.

V ta namen hočem slov. čitateljem razviti bistvo nemškega nacionalizma, kakor je poznam iz jednega prvih zastopnikov njegovih, ta je: Paul de Lagarde.

Lagarde je izvestno izvenredna prikazen; tudi nemški cesar Viljem II. je baje napolnjen njegovih idej.

LISTEK.

Pismo iz Toplic.

Die schönste Poesie ist Geld,
Kein Geld — die Prosa . . .

Gospod urednik! Iz dolenskih Toplic, iz tega — si licet parva componere magnis — slovenskega Ischla Vam pišem danes, ker tudi mene je ljubljanski dolgčas privedel do tega, da sem bežal ven, sem doli k viru naravnih gorkih vrelcev in v obližje vinskih gor, — in zato Vam povem, da je imel prav moj zdravnik, ko mi dal oni dan „maršruto“ — za dva tedna v Toplice! Vrag vzemi vse filistrske sinagoge! —

Krasán je ta slovenski svet, in naravi se ne more očitati, da ga ni s svojimi zakladi bogato obdarila. Pa — Slovenec je prezasan, da bi si jih poiskal in izkoristil, saj se niti v XIX. stoletju še ni zbudil iz Nirvane, malomarnosti! Tužen prepnušča zaklade svoje zemlje, sam pa čepi doma za pečjo in tišči pesti v žepu, ali pa godrnja nad podjetnostjo — pritepenih ljudij: . . .

V prijetnem zakotji, mej smrekovjem, gaberjem in podobnim goščavjem, okrog in krog s srednjim gorovjem obdane, tiče dolenske Toplice, tri četrt ure vožnje od železnične postaje Straža oddaljene, kjer se sredi male vasice vzdiguje cerkev, šola in kneza Auersperga kopalški grad s topli-

cami, v kojega obližji si imenovani lastnik gradí ravnokar novo visoko poslopje v enak namen. Vas šteje okolu 70 hiš. Dolenske Toplice imajo že nekaj let sem dokaj močno privlačno silo, osobito sedaj, ko je v njih za tujce v vsakem oziru dobro skrbnjeno in primerno urejeno, kar pred nekaj leti ni bilo. Na razpolago imajo tu topliški gostje kopeli s razmeroma nizkimi cenami*) senčnate sprehode v obližji in okolici ter mnogo dobro urejenih gostiln s hrano in stanovanji. Slovensko ljudstvo te vasi je bilo zadnja leta občutno udarjeno po dveh požarih in potresu, zdaj si je že opomoglo nekoliko na noge. Tu po bližnji dolini merila se je proga za eventualno podaljšanje dolenske železnice od Straže do Črmošnjic, oziroma Črnomlja, in dalje proti — Karlovcu, dasi jo hočejo seveda zajedno podaljšano imeti tudi Novomeščani z one strani. Tem kot onim naj bi se želja kmalu spolnila, saj potem stoprav bode konec plačevanja deficita iz deželnega garancijskega fonda, kojega vreča se od leta do leta vedno bolj — prazni! . . .

Do danes obiskalo je v tej seziji nad 680 oseb Dol. Toplice in še vedno prihajajo novi gostje. Sezona se prične koncem aprila in zaključí s zadnjim septembrom. Zboljšana prometna sredstva in uprava toplic

*) Neodpušljivo pa je, da se od tujcev pobira za bivanje nad 4 dni tu tista smešna taksa od 1 gld. in voč, ko imajo itak dovolj izdatkov.

mного pripomoreta k obili uporabi toplic, ki so v ostalem za razne začetne živčne in podobne bolezni kaj vspešne. In kaj menite, + 24—28° C. ni šala! . . .

Tudi Ljubljana je letos dobro zastopana v njih. Ljubljanski in novomeški „purgarji“ in znani pa neznani tuji gostje zastopajo, nastopajo in postopajo seveda večinoma s kulturno nemščino, mi drugi ljudje pa kažemo svojemu narodu slovensko srce in obraz, in mu le želimo, da bi on lastnik bil teh — toplic. Ker se ravnopravnost tu ne tepta z nogami, in je slehern opravičen svoje pritožbe v pritožno knjigo zabeležiti, Vam tudi jaz ne bom o čem drugem godrnjal, pač pa Vam, gospod urednik, svetujem, da i Vi zapustite za par tednov tisto zakajeno Ljubljano, in podajte se mej neokuženo naravo. Tu ali tam morda ne boste vsega v izobilji imeli, tu in tam si boste nemara morali, kakor n. pr. jaz, kar sam snažiti obleko in črevlje, a to naj Vas ne moti, za to nehvaležnost in neolikanost kacega topliškega „hotelirja en miniature“ se lahko na drug način oškodujete ter se ponajveč prav dobro imate. To Vam povem jaz, to Vam pove lahko lastnik ljubljanske „Pompes funebres“, to Vam pove lahko vsak letoviščar in vsi topličarski izletniki.

V nadi, da Vas kmalu pozdravim v naših Toplicah, sem Vaš

Pohajkovelec.

Razglednice.

„Čitalnica“.

Stoji, stoji čitalnica,
Čitalnica, zbiralnica;
Čitalnica ima sobi dve,
Obé tesné, obé temné.
Levstik.

„Čitalnica“ ni več „zbiralnica“; zato pa ima sedaj dve prostrani dvorani: obé krasné, obé svetlé. Ima tudi damsko sobo: kaj zato, če so jo naše dame po jednoletnem pohajanju pričele popolnoma zane-marjati?!

„Meščanski klub“.

Za druge ne, le záse.
Tam rajska roža rase.

Morje luči! Ravno je padel zastor. Predstavljali so igro: „Sv. Jožef v Egiptu“. Pogledam program, sedaj sledi: prosta zabava. Mize so polne, elitna družba ljubljanska. Meni pa silijo solze v oko, ko vidim te dražestne mladenke zaspano slo-neti na trdih stolih, mej tem ko se sivolasi očetje pogovarjajo o liberalni in klerikalni taktiki. Uboge mladenke, zdite se mi, kakor ravnokar ujete postarvi na pesku . . . To so tedaj vaše zabave?! Resnično, trde očete imate! No, pa saj je ples pregrešen, če se ga vzdržite, imate zaslugo v nebesih.

„Curhaus“ na Bledu.

Godba svira. Vse polno ljudij; ženskih in moških, malih in velikih, mladih

Lagarde (prav za prav Böttcher), rojen leta 1827. v Berlinu, bil je skraja gimnazijski in realnošolski učitelj; bavil se pa je najrajši z orientalnimi jeziki, z židovskimi, krščanskimi, perzijskimi in egiptskimi svetimi pismi ter postal jeden najznamenitejših evanĝeljskih bogoslovcev. Od l. 1869. naprej bil je profesor orientalskih jezikov na univerzi v Göttingenu.

Pri vseh svojih študijah orientalističnih starodavnosti — izdal je mnogo korenitih del o evanĝeljih, prorokih itd. — pa nikoli ni svojega sedanjega nemštva pozabil; proučevajoč orientarno kulturo, prispeval je v vedno lastnorodno nemško; v pristnem njih jeziku čitajoč svete knjige iztočnih narodov, osobito židov, je ostro zasledoval njihov veliki vpliv na celo evropsko, posebej pa na nemško prosveto. In kakor je glede na iztočnike določil njih naziranje na svet, tako se je trudil glede na Nemce določiti bistvo njihovega kulturnega teženja in iztakniti ono, v čemur se loči germanski, nemški duh od iztočnega, semitskega. Popularno je svojega nazore tolmačil v manjših razpravah, v katerih je tudi brezobzirno bičal napake moderne Nemčije in nemške politike, seveda iz subjektivno najboljše namena. Te razprave so vzbudile veliko senzacijo, ali tudi mnogo nasprotstva; vsakdo pa je priznal, da pisatelj gori za blagor svojih rojakov. Razprave je Lagarde pozneje zbral pod naslovom: „Deutsche Schriften“, (Göttingen, I. zvezek leta 1878., II. zvezek leta 1881., novejša izdaja v letu 1886.), ki so zdaj znane vsled originalnih idej daleč izven Nemčije; Francozi prav marljivo iz njih razbirajo dalekosežne črte Lagarde-ovih somišljenikov, črte Velenemcev, Vsenemcev in nemških nacionalcev. Poglejmo si bližnje vodilne ideje nemškega avtorja!

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 19. avgusta.

Kaj namerava obstrukcija.

„Ostdeutsche Rundschau“, glasilo generalisima avstrijske obstrukcije, Wolfa, naznanja, da bodo podali opozicijski takoj v prvi seji državnega zbora celo vrsto ministrskih obtožnic, ki morajo priti tekom dveh tednov po začetku zasedanja na dnevni red. Obstrukcija bode volitev delegacij na vsak način zabranila, kajti le tako more delati vladi težave, vse drugo doseže vlada s § 14. Vlada sklicuje prav za prav samo radi volitev delegacij državni zbor, za drugo ji itak ni. Da tega ne doseže, bo storila vlada svojo dolžnost. — „Deutsche Zeitung“ pozivlja vse nemške stranke, naj se zedinijo in združijo na skupno postopanje „proti vladi § 14.“ ter roti Nemce, naj se zatajé ter odstavijo vsaj za nekaj časa svoje separatne težnje ter se skupno lotijo Thunovega kabineta.

Slovaki.

Ko je nastopil pl. Széll vlado na Ogrskem, je obljubil, da bode dala njegova

vlada vsem narodom ogrske krone nepristransko enakopravnost. Slovaki, ki se za časa Badenijeve vlade niti ganiti niso smeli, so se nato začeli oglašati in po dolgem času so imeli dve veliki skupščini, na katerih so zahtevali več svobode za svoje narodne, verske in kulturne težnje. Vlada pa dela Slovakom vendarle največje sitnosti ter je preprečila že več shodov, ako ji sklicatelji niso bili po volji. Tako je hotel evanĝeljski župnik Čulik sklicati tak političen shod, a županijsko sodišče je shod prepovedalo, češ, da je Čulik panslavističen agitator in je nevarnost, da nastane izgredi. Nekje drugod je vlada le pridobila 60 volilcev, ki so protestirali, da bi se vršil shod, katerega bi se vdeležilo vsaj 600 ljudi, in vsled tega naročenega protesta shod ni bil dovoljen. Sploh delajo župani in sodniki Slovakom velike težave in vsak hip se morajo zatekati naravnost k notranjemu ministrstvu. — Slovaki imajo sedaj troje strank. Slavofili imajo za glasilo „Narodnie Noviny“. Ta stranka sestoji le iz starih konservativcev in duhovnikov, ki so napram Čehom rezervirani in bi si radi sami pomagali. Druga stranka je čehofilska, ki išče v najožji literarni in splošnokulturni zvezi spasa za slovaški narod. Ta stranka narašča in je gotovo edino prava. Njeno glasilo so „Slovenske Listy“. Tretja stranka je realistična, katere glasilo je „Hlas“ ter se ne loči bistveno od čehofilov.

Srbske razmere.

„Nov. Vremja“ piše o srbskih razmerah, da skupščina ni izraz volje naroda, zato pa ne obstoja iz zastopnikov večine naroda, ampak je le sad sleparskih volitev, ki se vrše pod pritiskom ministrstva. Ako bode skupščina ostudna junaštva Milanovih pomagačev potrdila, bo postala s tem sokrivec kršenja pravice, katero obsoja vsa Evropa. Brez upravičenosti in z očitnim kršenjem prevzetih dolžnosti je zavzel Milan sedanje usurpirano stališče diktatorja. Ako želi srbska vlada, da ostane v resnem razmerju z inozemskimi kabineti, potem je predvsem potrebno, da doseže odstranitev nekdanjega kralja Milana. Dolžnost Vladana Gjorgjevića je, da pouči kralja Aleksandra, ki gotovo ne vé, da podkopava s popustljivostjo napram svojemu očetu trdna tla dinastije Obrenovičev ter odpira vrata dogodkom, ki bodo škodili njegovemu stališču. — „Agrarier Tagblattu“ pa poročajo iz Belegrada, da je spravilo posredovanje Rusije in Avstro-Ogrske Milana in njegove kreature v največjo stisko. Že od 15. t. m. se trudijo srbski sodniki in drž. pravdniki, da bi skrpali kolikor toliko dostojno obtožnico proti Milanovim napadalcem, a delo je jako težavno, kajti manjka dokazov, z golimi obdolžitvami pa se vendar-le ne upajo na dan. Skupščina pa bo seveda izrekla vladi zaupanje ter ji dala potrebno polnomočje. Glavni obtoženec je — kakor znano — polkovnik Nikolić, o katerem trdijo Milanova glasila, da je sam priznal svojo

Bele gamaše.

Neimenovan, vsem znan grad v okolici ljubljanski. Poroka. Nevesta ima objokane oči in bled obraz. Ženin stopa — kakor se spodobi — s pogumom v novo razmerje. Povabljen je tudi bivši tekmeč ženinov. Črno suknjo ima, belo vesto, črne hlače in bele gamaše.

Na gradu imajo tudi ribnik. Po odhodu novoporočencev gre družba na izprehod. Tudi on, zapuščenec. Ko pride do ribnika, preskoči v trenutku bariero, stopi v vodo in gre proti sredini ribnika, toliko časa, da mu sega voda do vrata. Potem se obrne in gre iz vode. Ohladil si je — srce, uničil pa — bele gamaše.

Nekje.

Zima. Veliki ples je. Civilisti, dostojanstveniki, vojaštvo: kavalerija, artilerija, pešci in brambovci.

„Gospodičina, kako se zabavate?“

„Ali Vam je vroče?“

„Kako lepe oči imate!“

„Kako izborno plešete!“

„Kako dražestno so Vaše bele roke!“

Dvorana se je izpraznila. Po cesti grede štirje brambovci polglasno pojoč:

„Ni lepšega soldata,

K' je jager, kanonir;

Tud' mi se 'n mal' postavljamo,

Ki vahnemo“

Za njimi pa gre potr frakar in mrmra nezadovoljno: „Vsa dekleta so nam prevzeli!“ — F. I.

krivdo. Žena Nikoličeva pa izjavlja, da je ta trditve nesramna laž, da Nikolić ničesar ni priznal, ter da bo proti taki laži slovesno protestiral.

Dreyfusova aféra.

Razmere so se za Dreyfusa zopet obrnile na bolje, ko sta bila zaslišana kot pričci preiskovalni sodnik Bertulus in obrstlajntant Picquart. Bertulus je naslikal polkovnika Henryja, ki si je v ječi sam prerezal vrat z britvijo, v jako slabi luči. Henry je bil orodje Esterhazyja in Paty de Clama ter je po naročilu teh dveh ponarejal tajne listine, da bi z njimi dokazal krivdo Dreyfusovo. Iz vsega pričevanja Bertulusa je jasno, da je bil poleg Esterhazyja glavni slepar med francoskimi višjimi vojniki samomorilec Henry. — Posebno važno pa je pričevanje obrstlajntanta Picquarta, ki je — kakor znano — radi afére Dreyfusa prestavljen v dispozicijo ter je bil sam pol leta v preiskovalnem zaporu, ker se je trdilo, da je sam izdal neke vojaške tajnosti. Picquart je bil Dreyfusov šef v vojnem ministrstvu. Ker so se začeli že takrat pojavljati v generalnem štabu antisemitski predsodki, je prestavil Picquart Dreyfusa iz III. bureaua k sekciji za manevre. Tu ni imel Dreyfus nič več opravka s tajnimi spisi. Picquart je dokazal, da Dreyfus sploh ni mogel poznati bordereaua, ker ga takrat ni bilo v dotičnem oddelku, nego je bil ondi samo — Henry; bordereau je bil spisan v času, ko je bil Dreyfus na manevrih, končno pa ne obsega bordereau nikakih tako važnih tajnostij, da bi bila domovina v nevarnosti. Dreyfus ni bil igralec niti se ni bavil z ženskami, nego je bil vedno zanesljiv vojak. Pisava bordereaua pa je Esterhazyjeva. — Velikansko senzacijo vzbujata brzojavki avstrijskega vojaškega atašéja Schneiderja in italijanskega polkovnika Panizzardija, ki trdita soglasno, da nista imela z Dreyfusom nikakega opravka, ter da besed, katere so jima podtaknili francoski generali, nista nikdar govorila.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Ložu, 17. avgusta.

Dne 12. in 13. t. m. slavili smo dve pomembni slavnosti, namreč desetletnico prostovoljnega gasilnega društva v Starem trgu in 25letnico županovanja g. župana Gregorja Laha v Ložu. Smelo trdimo, da tako lepih slavnosti še ni videla naša dolina, in da navdušenje še ni bilo tako obče kakor sedaj. Slavnosti pričele so se dne 12. t. m. Zvečer istega dne imelo je gasilno društvo v spomin svoje desetletnice bakljado z godbo po Starem trgu, katere se je udeležila korporativno čitalnica z zastavo. Od tu odkorakali sta obe društvi z godbo v Lož, kjer so se jim pridružili še meščanje s svojo zastavo in lampijoni. Korakali so potem po mestu z godbo na čelu, prvo gasilno društvo, za tem meščanje in končno čitalnica, vsi z zastavami in lampijoni do glavnega trga pred hišo gospoda župana Gregorja Laha, kjer se je vršilo petje in nagovori v časten spomin 25letnega županovanja.

Pri svitu bengaličnega ognja zapeli so čitalniški pevci najprej pesem: „Jadransko morje“, za tem pozdravil in čestital je g. županu gosp. Jakob Mlakar, občinski svetovalec imenom mesta Loža, oziroma občinskega odbora, za njim g. Alojzij Žnidaršič, načelnik gospodarskega odseka imenom istega, na to g. Tomaž Mlekuz kot načelnik imenom gasilnega društva in gosp. Vinko Kolšek, c. k. notar kot predsednik, imenom „narodne čitalnice“. Na to se je slavljeneč, g. župan zahvalil v daljšem govoru, v katerem se je oziral na preteklih 25 let, ter se zahvalil vsem prisrčno za izkazano mu čast in prirejeno ovacijo. Na to so zapeli pevci še pesem „Na planine“, na kar je ves spreved odkorakal po prejšnji poti nazaj. Med sprevedom bilo je vse mesto v zastavah in razsvetljeno in čuli so se mogočni strelji izpod starih razvalin gradu, na nasprotnem hribu pa je gorel kres. Po ulici in na glavnem trgu pred hišo g. župana je bilo vse polno občinstva, na stotine glav, in vedno in vedno ponavljali so se urnebesni živio-klici na čast slavljencu. Res veličasten je bil spreved in trajno ostane v spominu Ložanom ta slavnost, kakor tudi ostanejo neizbrisne slavljenceve zasluge za blagor mesta.

Drugi dan dne 13. t. m. je bil dan slavnosti in časti prostovoljnega gasil-

nega društva v Starem trgu. Zjutraj v rano, ob 5. uri je bila budnica po Starem trgu, katere se je udeležilo tudi gasilno društvo. Na čast gasilnemu društvu bila je vas Stari trg vsa v zastavah in pred slavnostnim prostorom postavljen je bil velikanski mlaj s slovensko zastavo na vrhu, ki je daleč na okoli oznanjeval slavnost. Prava slavnost vršila se je pa šele popoldan, katere je ob krasnem vremenu in obilni udeležbi domačega občinstva in zunanjih gostov in društev sijajno izpadla in prinesla tudi društvu precejšen gmoten dobiček.

Popoldan ob 3. uri jelo se je domače društvo zbirati pri g. Josipu Žnidaršiču, kjer se je vse društvo korporativno z zastavo fotografiralo v trajen spomin te slavnosti. Od tu odkorakalo je društvo z godbo na slavnostni prostor, koder se je pričela prava ljudska veselica. K slavnosti je došlo veliko število zunanjih gasilnih društev deloma korporativno deloma po deputacijah. Zastopana so bila: Gasilno društvo iz Loškega potoka in Sodražice korporativno, po deputaciji gasilno društvo iz Cerknice, Blok, Postojne in hrvaško iz Prezida, ter kranjska zveza gasilnih društev iz Ljubljane po treh odbornikih. Točno ob določeni uri stopil je na oder govornik g. Ferdo Wigele, učitelj v Starem trgu, kateri je v izbornem, jednatem govoru naslikal pomen slavnosti in podal obširno pojasnilo o delovanju gasilnega društva tekom teh deset let, omenjajoč izborna delovanja tega društva, trdeč, da celo tudi temu prekoristnemu društvu ni prizanesel domači politični boj in to po izrodkih gotove stranke, ki vse uničuje, končal je svoj lepi govor z slava klici na presvitlega cesarja, ki je pravi in najboljši zaščitnik vseh gasilnih društev. Temu govoru sledili so gromoviti živio in slava klici in godba zaigrala je cesarsko himno, katero je občinstvo stoji poslušalo.

Po slavnostnem govoru počastila je z svojim prihodom svetla kneginja Schönburg-Waldenburška s spremstvom in svojimi gosti slavnost domačega gasilnega društva. Pozdravil jo je g. načelnik Tomaž Mlekuz. Čitalniški zbor je točno in precizno zapel v programu določene pesmi, in jih je moral več dodati. Sledila je potem tombola. Kesneje pa prosta zabava s plesom, katere se je razvila v pravo ljudsko veselico in trajala pozno v noč in pri kateri je bilo mnogo nagovorov in pozdravov došlim društvom. Prvi je govoril g. Franjo Petsche, poudarjajoč pomen teh društev in njih potrebo povsod, zlasti na deželi, pozdravil najprvo odbornike zveze kranjskih gasilnih društev, za njimi vsa navzoča društva, kakor cerkniško, bleško, postojnsko, potoško in sodaško, zlasti pa navdušeno navzoče bratsko hrvaško društvo. Na to je govoril obširneje tajnik zveze, gosp. Trošt, poudarjajoč moči društev v zvezi in potrebe iste ter priporočujoč, da naj se dosledno ne pušča v društvu politika. Napil je gasilnemu društvu starotrškemu.

Gosp. Franjo Užbald iz Prezida, načelnik ondotnega gasilnega društva, pa je v imenu hrvatskih gasilcev napil slovenskim gasilnim društvom.

Toliko o tej slavnosti, ki se je vršila v najlepšem redu in soglasju; povdarjamo samo, da gotovih gospodov ni bilo blizu in da se je naša katoliška stranka ostentativno zdržala te slavnosti. Društvo ji je trn v peti, ker je prvenstvo v naših rokah. Navzlic temu pa je slavnost najsijajnejše vspela in bode ostala trajno v spominu vsem udeležencem, zlasti pa nasprotnikom društvu, ker je dokazala da tudi brez njih in izvestne klike je mogoča velikanska slavnost v Starem trgu, zlasti pa napravljena od društva, kakor je naše prepotrebno gasilno društvo, ki se točno ravna po geslu: „Bogu v čast, bližnjemu v pomoč“.

Istinič.

Z Bleda, 18. avgusta. (Cesarska slavnost in še nekaj.) Kakor vsako leto, vršila se je tudi letos razsvetljava jezera prav lepo. Dasi so nas samonemški plakati vabili na vdeležbo, smo vendar Slovenci skoraj največ pripomogli k lepemu vspehu. Vse slovenske vile so bile krasno razsvetljene — škoda le, da jih je tako malo prav ob jezeru, in da jih je večina skritih v množici selskih hiš. Mej drugimi razsvetljenimi objekti se je posebno odlikoval Windischgratzov grad, pred katerim

je bil v parku na tleh z lučicami sestavljen monogram: „F. J. I. Omenim naj tudi še vilo notarja Voka iz Ljubljane. Z lučicami je bila tam narejena zvezda. Cela vila pa je bila mej razsvetljavo bengalično razsvetljena. — Ob 8 uri se je pričel korzo z razsvetljenimi čolni po jezeru. Svirala je godba, katera navadno svira v tukajšnjem zdravilišču, pelo pa je slov. bralno društvo. Petje poslednjega je zelo ugajalo, mej točkami so bile zlasti všeč: „Po jezeru“ in pa „U boj“. Poslednja se je pela kot odgovor na izzivanje nekaterih nemških nesramnežev, kateri se niso mogli zdržati, da ne bi potem — ko je godba odsvirala cesarsko himno — tulili na vse grlo: „Heil Wolf“ itd. Gospodom, kateri so nam na videz znani, svetujemo, naj se mirno obnašajo, kakor bi tudi svetovali g. H... bauerju naj prihodnjič več ne agituje zoper koncerte slov. bralnega društva; kajti „svaka sila do vremena“! Godba je — izvzemši patriotske komade — svirala same neznatne nemške „schlagerje“ a la „eine kleine Wittwe“ in pa ogrske čardaše. Ali bi se na slovenskem jezeru ne podale boljše slovonske skladbe? Seveda mi vemo, da je gotovim gospodom pri „Curcomiteju“ — ju vsaka slovanska beseda trn v peti; so pa zraven tudi gospodje iz Ljubljane. Izmej čolnov omenim predvsem jako dražesten čoln z roza tulipami, katerega so aranžirale neke graške dame. Sedele so v njem v lepih rožastih oblekah in rožastih be-be klobukih. Prav lepo. Nič manj lep ni bil — seveda v drugem žanru — čoln z zelenimi lampioni, kateri so bili v obliki trikotnega jadra razvrščeni. Prav mičen pogled. — Danes je sveta maša, popoldne tombola in zvečer — seveda le nemški „Tanzkränzchen“ v „Curhausu“. Resnično, Slovenci na Bledu nazadujemo; kmalu se nam niti dovolilo ne bode več izreči svojih čutil napram cesarju v svojem jeziku. Pa smo tega sami največ krivi. O. U. V.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. avgusta.

— **Konfiskacija.** Včerajšnja številka našega lista nam je zaplenilo državno pravdnštvo. Zaplenjen je bil ves uvodni članek, v katerem smo od krito in brezobzirno povedali svoje mnenje o postopanju celjske policije povodom zadnjih izgrediv ter dali izraza svoji ogorčenosti radi tega postopanja. Istotako je bil zaplenjen velik del dopisa iz Celja, v katerem se je zopet govorilo o celjski policiji in o okrajnem glavarju grofu Attems-u. Vsled malega tehničnega zadržka je bil list zaplenjen, še predno se je začel raznašati in smo vsled tega priredili drugo izdajo. Naš glas je sicer državno pravdnštvo zatrl, ali s tem se javno mnenje o celjski policiji ni premenilo, in tudi mi nismo omehčani. Mi se po konfiskacijah ne bomo dali ugnati, ker imamo prepričanje, da se poganjamo za pravično stvar. Navzlic vsem konfiskacijam oznanjali bomo slej kakor prej, da postopanje celjske policije ni bilo pravilno in bomo slej kakor prej z vso energijo zahtevali, naj se ta policija podrži.

— **Že zopet ogenj v strehi.** Nemcem se je dr. Ferjančič silno zameril. Že dolgo so iskali povoda, da bi se vanj zagnali, da bi ga mogli napadati, saj je — podpredsednik poslanske zbornice, sicer jako koncilijanten, a vendar Slovan. Zdaj zopet vpije nemško časopisje radi razgovora, ki ga je imel dr. Ferjančič z urednikom „Narodnih Listov“ na Bledu in ki so ga priobčili „N. L.“ v četrtek. Priobčili bomo prevod tega interviewa, da vidijo naši čitatelji, kako prazno je nemško vpitje.

— **Stavba justične palače.** Stavbni akt z načrti vred leži že dlje časa na Dunaju, v tem pa se čujejo vsak dan nove govorice. Tako se zdaj nakrat trdi, da mislijo načrte zopet preurediti in potem dela še jedenkrat razpisati. Tudi se govori, da se dela potem kar pod roko oddajo neki dunajski firmi. Koliko je na teh govoricah resnice, se seveda ne da kontrolirati. Morda so popolnoma neutemeljene, ali ker se oddaja stavba tako nenavadno dolgo zadržuje, se ni čuditi, da so nastale, zlasti če se pomisli, da ako se kopanje tal in stavba temeljev ne začne že ta ali začetkom prihodnjega meseca, potem je izgubljeno celo leto, in z njim tudi zaslužek obrtnikov.

— **Po celjskih izgrediv.** Piše se nam iz Celja: Popisu dogodkov, ki so se vršili od 9. do 11. t. m., moramo dodati še nekaj: V noči od 9. na 10. avgusta, ko so se Čehi in Slovenci radovali v „Narodnem domu“, so prišli, kakor znano, župan Stiger, mestni uradni predstojnik Fürstbauer in c. kr. namestniški svetovalec Henrik grof Attems, blizo ob dveh zjutraj v „Narodni dom“. Župan Stiger je pred dr. Sernecem, dr. Dečkotom in dr. Vrečkotom z elegičnim glasom trdil neresnično vest, „da je eden od nemških ranjencev že mrtev, drugi da umira“ (der Andere ringt mit dem Tode), pa hvala Bogu še dozdaj nikdo ni umrl, pa tudi težko ranjeni ni več v smrtni nevarnosti. Dejal je dalje, da zdaj celjsko prebivalstvo, katero spi, še nič ne vé o tem, zjutraj pa bo tako razburjeno, da ne bo mogel jamčiti za varnost, ako bi Čehi še le odšli z vlakom od desetih, naj tedaj grede ob pol petih zjutraj z brzovlakom v Trst itd. Dr. Sernec in tovariša so takoj odgovorili, da nikakor ne mislijo na to zapoditi svoje mile češke goste iz „Nar. doma“, zlasti ne zdaj po noči, in ko jih je že mnogo šlo spat, in dr. Sernec je nadaljeval tako: „Smešno je govoriti o nevarnosti. S šestero žandarmov se da narediti mir, vsaj je le treba razgnati nabirajoče se tolpe, vsakega, ki piska ali izzivlja, zlasti vsakega, ki vrže kamen ali žuga z palico, je treba odvesti v zapor, — če se tako kaže resnoba, se bo takoj vse razpršilo, in za zdaj nič ni treba, kakor z patrulami izprazniti ulice, da domači Slovenci mirno domu pridejo. Mi Slovenci še nismo nikoli motili Nemcev, kadar so imeli veselice v Celju, mi Slovenci pa smo popolnoma enakopravni z Nemci, in zahtevamo tudi imeti svoje mirne veselice v naših prostorih v Celju, kadar se nam bo poljubilo, ravno tako kakor jih imajo Nemci!“ Očital je tudi županu, zakaj pusti toliko tujih sumljivih ljudi po Celju hoditi; vse je vedelo, zakaj so prišli, zatorej bi bilo treba jih vprašati za legitimacijo, in odgoditi tiste po odgonu, kateri se ne morejo legitimovati. Na zadnje so Slovenci rekli, naj župan in njegovi tovariši sami govorijo z Čehi, če hočejo, in konec je bil, da so Čehi odgovorili, — da se odpeljejo po svojem potnem načrtu ob desetih popoldne, — akoravno jim je rekel župan, da od polu 5. naprej ne bo nič več storil za njihovo varstvo. Najlepše je pa že bilo to, da je župan Stiger tudi pustil žugati, da bodo vojaki prišli v „Narodni dom“ in siloma odgnali Čeha, če sami ne gredo. Nato so dr. Vrečko, dr. Dečko in dr. Sernec energično protestovali, ter dejali, da takih žuganj ne morejo smatrati za resnične, kajti nasledki tako nečuvane postopanja proti čisto mirnim ljudem bi bili velikanski, in odgovornost bi spadala na tiste, kateri bi se upali kaj tacega zapovedovati. Nato je šel c. kr. namestniški svetovalec grof Attems posredovat k županu, Čehi so pa šli spat. — Celjski Slovenci so pogumnejši kakor kedaj, zlasti kažejo tudi slovenske dame uzorno požrtvovalnost in ponos, in zaničevanje proti podlim in surovim nasprotnikom. Vse je edino v geslu, da si moramo na postavnem potu pribojevati popolno enakopravnost v celem javnem življenju, in v prvi vrsti tudi doseči, da vživamo varnost za osebe ter za svojo lastnino kakor pri vsakdanjem delovanju tako tudi pri svojih narodnih veseljah. O dotičnih korakih, ki se v tem oziru store, bomo poročali o priliki.

— **Dr. Gollitsch — krvavi prorok.** Ta magistratni zdravnik, ki je ob jednom sekundarni zdravnik v celjski bolnišnici, prorokoval je že v predvečer prihoda Čehov javno v bolnišnici, da bo treba pripraviti prostora, kajti drugi dan pride obilo ranjencev. Pri tem je baje slastno tlesnil z jezikom. Kje je neki dobil ta doktorček „skrivno razodetje“, da bo treba drugi dan sprejemati obilico ranjenih? Pri njegovem bratu v kavarni je imel „Kriegsrath“ sedež, ter „generalštab“ svoj tabor. Od tod skrivnost!

— **Iz maščevanja so odpustile celjske trgovine Radakovits (žel. trg.) Schmidl („pri škofu“) in Wogg drugi dan po odhodu Čehov svoje slovenske blagajničarke. Vse tri gospodične so mirne in uzornega obnašanja. Takšno postopanje ni le znak najgostejšega sovražstva omenjenih treh trgovcev, nego tudi zelo nepremišljena netaktnost z njih, tvrdka, kajti te trgovine živijo skoraj**

izključno od Slovencev, Radakovičeva tudi od Hrvatov. Slovenci, zapomnite si to brezsrčno postopanje. Narodna dolžnost slovenskih tvrdk, ki potrebuje blagajničarke, pa je, da sprejmejo katero omenjenih slovenskih gospodičin v svojo službo. Ona pri Radakoviču se imenuje Genovefa Divjak, pri Woggi Kristina Divjak, pri Schmidlu pa M. Cizel.

— **Žrtvi nemškega tolovajstva.** Gospoda učitelj Gostinčar in odvetniški uradnik Bovha sta še vedno v preiskovalnem zaporu. Oba sta hudo ranjena; Gostinčarju je baje prebita lobanja. Bovha je oče več nepreskrbljenih otrok, a Gostinčar je hotel baš prihodnji teden obhajati svojo poroko.

— **Poseben vlak za izlet „Sokola“** na Vrhniko je ravnateljstvo južne železnice dovolilo, ako se oglasi najmanj 200 udeležnikov. Ker je pričakovati, da se bode lahko dalo doseči to število, je odbor „Sokola“ vzel vso stvar v roke in bode ukrenil vse potrebno, da bode izlet na Vrhniko prav zabaven. Kakor je bilo že naznanjeno, se bode pridružilo tudi pevsko društvo „Ljubljana“ in kolesarski klub „Slavca“ menda tudi. Legitimacije za vožnjo s posebnim vlakom se bodo dobivale drugi teden v trafiki g. Češarka v stari čitalnici. Odbor „Sokola“ vabi vse člene, da se pridno in polnoštevilno udeležijo rednih prostih vaj, ki so danes, soboto, in drugi teden ob določenih dneh od polu 9. do polu 10. ure v telovadnici „Nar. doma“.

— **Pravi prijatelji kmeta.** Z dežele se nam poroča. Naša klerikalna gospoda povdarja povsod in ob vsaki priliki, kako naklonjena je kmetskemu stanu, kako da skrbi ne le za njegovo duševno, marveč tudi za njegovo gmotno stanje, in te impartinentne laži širi dan na dan v svoji trobenti — „Slovenču“ — med nevednim ljudstvom. Večkrat se pa ta gospoda okoli „Slovenca“ nehoté sama sebe počí po svojem lažnjivo-bahatem jeziku. — Koliko da je tem ljudem za gmotni stan kmeta, razvidno je v „Slovenčevih“ notici z dne 17. t. m., ki vabi kar na stotine naših žilavih delavskih moči, naj si gredo v Slavonijo dela iskat, in jim navede celo dotično adreso, kam naj se obrnejo, med tem pa ne pomisli, da kmet baš vsled pomanjkanja delavnih moči, katerih večkrat proti najboljši plači ni možno dobiti, svojega polja obdelati ne more. Čuvajte nas takih prijateljev, sovražnikov se bomo sami branili. Kmet.

— **Nekorektno postopanje.** Iz kočevskega političnega okraja se nam poroča: Nadučiteljsko mesto v Dobropoljah je izpraznjeno, in služba je bila do 31. julija t. l. tudi razpisana, toda ne vprašajte — kako. Kočevski okrajni šolski svet je iznašel novo metodo: Razpisal je to službo s kratkim terminom, pa ne v „Učiteljskem Tovarišu“, ampak samo v — „Laibacher Zeitung“, katere izmej učiteljev skoro nihče v roke ne dobi. Naravno je, da je o tem razpisu vedelo le jako malo učiteljev in v obče se sodi, da se je služba namenoma tako razpisala, da bi se oglasilo kar mogoče malo kompetentov. Tako postopanje se gotovo ne more imenovati korektno. Za razpis so vedeli res le trije učitelji in pa dobropoljski Jaklič. Ko je izvedel peti učitelj za razpis in je zadnji dan osebno vložil prošnjo pri okrajnem glavarstvu, ni bila več sprejeta. Učiteljsko sklepa iz tega postopanja, da bi okrajni šolski svet rad spravil na to mesto znanega klerikalnega vjedalca Jakliča. Pristaži Jakličevi se že zdaj hvale, da kompetentje, ki so se oglasili, ne ugajajo okr. šolskemu svetu, tudi učitelj B. ne, ki ima že 30 let službe, ter računajo z gotovostjo na podporo škofa Jegliča, prošta Klofutarja in prof. Keržiča, dasi sami vedo, da Jaklič kot učitelj ni ravno vzgled drugim in da je element nemira ter provokatorja prepričkov in sovraštva v Dobropoljah. V okr. šolskem svetu sede ljudje z dvema obrazoma: navidez so nepristranski, v resnici pa zagrizeni klerikalci. Ne dvomimo, da bo referent Mark skušal vstreti klerikalcem in spraviti Jakliča na nadučiteljsko mesto v Dobropoljah, upamo pa, da je pri datelnem šolskem svetu še nekaj moč, ki ne bodo pripustili, da bi pri odajanju nadučiteljskih služb odločevala politična korist klerikalne stranke.

— **Vojaška izpušnja.** Z Rakaka se nam piše: Pred par dnevi smo čitali, kako

so vojaki, koji so pri nas na vajah, ravnali z užigalicami družbe sv. Cirila in Metoda. Že to se je jako lepo čitalo. Izkazali so pa tudi dne 17. t. m. svojo oliko. Ko so namreč pri g. Š. delali priprave za cesarjev rojstni dan, pahnili so vojaki slovensko zastavo v blato, namesto da bi jo bili razobesili. Seveda se je g. Š. pokazal narodnjaka ter je energično nastopil, tako da so vendarle plapolale slovenske zastave po Rakeku. Res daleč smo že prišli, da se tudi vojaki vtikajo v narodne boje in nas žalijo na naših tleh. Prosimo zapovedništvo, o čigar nepristranosti ne dvomimo, naj takemu počenjanju naredi konec.

— **Pomiloščenje.** Cesar je povodom svojega rojstnega dne pomilostil 16 kaznjencev in kaznjenk, mej njimi kaznjenko v Begunjah.

— **Srce, česa si želiš več?!** „Edinost“ piše: Laški listi se radujejo sedaj kar hkratu na treh uslugah, ki jih jim je privoščila c. kr. vlada: vpisovanje na novi laški nebodigatreba gimnazij v Pazinu — katerega bo moralo obuboženo ljudstvo vzdrževati s svojimi žulji — se prične dne 15. septembra; občinski zastop v Višnjaju so razpustili samo zato, ker je bil hrvatski, in novi vladni komisar Mianich je že začel — v občini, ki je po veliki večini hrvatska — odbijati vsako hrvatsko ulogo; vse v večjo čast in slavo načela narodne enakopravnosti za dobe Thun-Kaizlovskega ministrstva; in profesor Kožuh — ta mej Italijani toli obsovaljena oseba, to pa zopet samo zato, ker ni hotel umeti, kako da bi sleherni državni funkcionar v Istri moral biti sluga laške stranke — je s pripravnice v Kopru premeščen na nemško-slovenski gimnazij v Celji in je s tem spolnjena jedna srčnih želja naših Italijanov. Da-li na korist šolstva in v okrepljenje državne avtoritete? — to je zopet vprašanje, s katerim nima navade baviti se vladni sistem na Primorskem!!

— **V zadnji seji okrajnega šolskega sveta v Gorici** so bili predlagani: nadučiteljem za Kanal A. Vrč, nadučiteljem za Cerovo Jos. Čopi, učiteljem v Betah Fr. Cicero, v Sovodnjah za učiteljico gdč. Jos. Jug, za Miren Olga Vodopivec.

— **Poročil se je danes v stolni cerkvi ob 4. uri znani fotograf g. Davorin Rovšek, z gospodično Mici Mastek, netjakinjo spoštovane tukajšnje rodbine Čikove. Čestitamo!**

— **Spomin na Čeha.** G. D. Rovšek je napravil dve jako lepi fotografski sliki čeških izletnikov in nekaterih Slovencev v Tivolskem parku. Sliki je dobiti a 2 gold. 20 kr.

— **Kolesarji društva „Ilirija“** zbirajo se jutri, v nedeljo 20. t. m. točno ob poludvanjstih pri Virantu v društvenem prostoru, odkoder odrinejo v Ljubno na Gorenjskem, da izkažejo poslednjo čast ponesrečenemu članu g. Severja, kateri bode ob 4. uri popoldne istotam pokopan. Za slučaj neugodnega vremena se društvo odpelje z opoldanjim vlakom. Bratje kolesarji, udeležite se polnoštevilno!

— **V dopisu iz Ribnice,** objavljenem v četrtek, je bilo pomotoma izpuščeno ime prebl. gospe A. Višnikarjeve, ki je — kakor sploh pri vsaki nudeči se priliki — tudi sedaj mnogo pripomogla k dobremu gmotnemu vspehu čitalniške veselice, ker se je na le-tej veliko o nje podarjenih in od njene netjakinje, gdč. R. Lukan, lično narejenih šopkov razpečalo ter tako nabrala lepa svota v korist društvene blagajne. Bodi ji tedaj pri tej priliki na blagonaklonjenosti izrečena prisrčna zahvala.

— **Spremembra v vožnem redu drž. železnice.** Od jutri, nedelje 20. t. m., naprej bode takozvani „potresni vlak“, ki je dozdaj vozil do Lesec-Bleda in nazaj, vozil iz Ljubljane do Jesenic in iz Jesenic do Ljubljane. S tem je ravnateljstvo gotovo ustreglo vsem prebivalcem gorenjskim, a tudi za izletnike ljubljanske je ta zveza ugodna. Iz Jesenic bo odhajal vlak 2 min. pred 6. uro zjutraj, prihajal pa tja ob polu 10. uri zvečer.

— **Grad v Rupi na Goriškem,** nekdanj lastnina grofov Roma, se nabavi, kakor se poroča za gotovo z Dunaja, za zdravilišče za bolnike na živcih, kar pomeni za kraj in okolico kolikor toliko nov vir dohodkov, in je torej podjetje le z veseljem pozdraviti.

— **Tatvina.** V noči od 17. na 18. t. m. se je vtihotapil tat v Jankovičovo stanovanje v Kolodvorskih ulicah št. 27 in mu

ukradel zlato moško in žensko uro, zlato verižico, zlato brošo, srebrn ženski pas, več srebrnih žlic, rjuh, namiznih pogrinjal in svilnatih naglavnih robov. Zlata moška ura je imela dva pokrova, na jednom pokrovu sta bili vrezani črki „O. J.“ Verižica je imela kot obese bel kamen, v katerega je bil na jedni strani vdolan črn vitez.

— **Detomor.** 24letna Marija Kadunc iz Brezja pri Grosupljem je te dni svoje novorojeno nezakonsko dete zadavila in je zakopala. Poizvedujočim orožnikom je svoj zločin priznala, vsled česar so jo izročili deželnemu sodišču.

— **Koncert damskega orkestra** iz Budapešte bode danes zvečer pri Lloyd in smo naprošeni opozoriti na dotični in-serat. Orkester svira prav dobro in ima tudi več slovanskih točk na vsporedu.

— **Cirkus Enders.** V dobi, ko ni v našem mestu nobene zabave in nobene godbe, je naše občinstvo hvaležno za najskromnejše razvedrilo; zato pa je prišel cirkus Enders prav dobrodošlo. Že par tednov prireja predstave, ki so vedno dobro obiskane in ki so privabile celó že mnogo gostov z dežele. Cirkus nima sicer preveč bogatega programa, a izvaja ga vedno prav lepo. Tudi sinočna predstava je jako dobro vspela. Zlasti je ugajala „ježa po indijski pusti“, katero sta z elegantno smelostjo izvajala krasotica „miss Marianne“ in „mr. Rieffenach“ v indijanskih kostumih. Občinstvo je burno ploskalo predstavljalcema ter posebno hvalilo gđ. Marijano, ki je skakala na neosedlanega konja. Prav lep je bil tudi veliki balet klovnov, katerega je izvajalo 40 elegantno kostumiranih dam in gospodov. A tudi druge točke je sprejelo sicer ne premnogobrojno občinstvo z bogatim priznanjem. Cirkus Enders priporočamo torej vsakomur, kdor se želi par ur zabavati.

— **Pojasnilo.** Leopold Sprajc, ki je zapravljaj najden denar, ni bil brivski, nego krojaški vajenec.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 6. do 12. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 24 (=35.64%), mrtvorojenec 1, umrlih 13 (=19.30%), mej njimi so umrli: za vratico 2, za jetiko 2, za različnimi boleznimi 9. Mej njimi so bili tujci 4 (=30.7%), iz zavodov 5 (=38.4%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatino 1, za tifuzom 4 (3 iz dežele v bolnico prepeljani, 1 je domačin), za grizo 2, za vratico 4, za črnicami 1 oseba.

— **Razpisane službe.** Na drž. višji realni v Ljubljani sta razpisani s početkom šolskega leta dve mesti suplentov za nemški jezik v zvezi z zemljepisjem in zgodovino. Prošnje na ravnateljstvo. — Na enorazrednici v Razdrtem mestu učitelja-voditelja. Prošnje do 18. avgusta obč. šol. svetu v Postojni. — Mesto diurnista pri uradu davč. katastra v Mokronogu. Plača 1 gld. 20 kr. na dan. Prošnje istotja.

* **Troje spomenikov A. Daudeta.** Veliki francoski romanopisec Alfonz Daudet dobi v kratkem troje spomenikov. Dva napravi kipar Falguière, in sicer kip za rojstveno mesto Daudeta, Nimes, in nagrobni spomenik z medaljonom za Pariz. Kipar Saint. Marceaux dela kip za Pariz. Daudet sedi na hribcu, obdan od oljk ter gleda zamišljen predse. Spomenik bo postavljen na nekem vrtu.

* **Maščevalka svoje časti.** 63letni kmet Jurij Pleše v Delnicah na Hrvaškem je naznanil lani v jeseni Jurija in Katro Majnarič, da sta ga nekega večera napadla ter hudo pretepla. Katra Majnarič je pred sodiščem priznala svoj čin, a dejala, da je Plešeta sama pretepla in sicer zato, da se je maščevala. Pleše jo je, ko je bila še dekle, posilil ter se s tem bahal. Zategadelj je mnogo trpela. Končno pa je, dasi že starejša ženska, sklenila maščevati se. Na samotnem kraju je počakala sedaj že 63 letnega svojega zapeljivca ter ga z batino tako pretepla, da je dobil več nevarnih ran. Obsojena je bila v ječo za mesec dni.

* **Svinja požrla otroka.** Iz Ampezza se poroča nekemu tirolskemu časopisu: V bližnji italijanski občini se je dogodila grozna nesreča. Mati, ki je čedila hlev prešičev, je spustila prešiče na prosto. Ena svinja pa je prišla v sobo, kjer sta ležala v zibelci dva otroka. Svinja je požrla oba otroka. Ko je prišla mati v sobo, je glodala svinja

še zadnje kosti. Mati se je tako prestrašila, da je omedlela in še danes je njen duh ometen.

* **50 otrok ponesrečilo.** Iz Miskolcza javljajo: Mej cirkuško predstavo se je pripetila tu velika nesreča. Streha neke sosedne hiše, na katero je splezalo kakih 50 otrok, da bi videli predstavo, se je podrla ter pokopala vse otroke. Jeden deček bode umrl, pet si jih je zlomilo roke ali noge, drugi pa so manj ranjeni.

* **Velikanska pozabljenost.** V tramwayskem vozu v Berlinu je pozabil komornik pl. B. iz Potsdama brilante v vrednosti 130.000 mark in zavoj akcij v vrednosti 14.000 mark. Oboje je našel sprevodnik Buchweiz in izročil najdene dragocenosti svojemu ravnateljstvu. Komornik mu je podaril za to le 100 mark. Pač umazano plačilo!

* **Dragocena vaza.** V Genovi imajo v tamošnji katedrali malo vazo, katere je izrezljana iz jednega samega velikega smaragda. Visoka je približno šest palcev ter ima v obsegu dvanajst palcev. To predragoceno vazo razstavijo le ob največjih cerkvenih slavnostih, sicer jo imajo vedno z različnimi ključavnicami zaklenjeno, ker se bojé, da je ne bi kdo ukradl. Neki italijanski poznavalec starin je trdil, da je kraljica Saba podarila to vazo kralju Salamonu, kar pa ni dokazano.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 19. avgusta. Šef generalnega štaba fcm. Beck je imel povodom cesarjevega rojstnega dne govor, v katerem je globoko obžaloval notranjepolitične razmere v državi, ob enem pa povdarjal, da je cesar popolnoma zdrav.

Dunaj 19. avgusta. Minister zunanjih del, grof Goluchowski, je odpotoval na Semernik, da obišče ondu mudečega se nemškega državnega tajnika, grofa Bülowa. V torek pojde Goluchowski v Aussee, kjer se snide z nemškim kancelarjem, knezom Hohenloheom.

Linc 19. avgusta. Ebenhoch odgovarja na popravke, katere je poslal dr. Ferjančič nemškimi listom, da stoji desnica v narodnem oziru na stališči ravnopravnosti in varstva manjšin, vsled tega pa se ne smejo razvnamati narodne strasti, ampak ublaževati, kar pomeni, da morajo Slovenci mirno prenašati, kar jim Nemci naklonijo in opustiti vse, kar Wolfu ni prav.

Budimpešta 19. avgusta. V tukajšnji orožarji so delavci začeli štrajk, ker se jim niso zvišale plače, kakor so zahtevali.

Beligrad 19. avgusta. Oficialno se razglašja, da se skupščina ne snide dne 20. t. m., nego šele po obravnavi proti Kneževiću.

Berolin 19. avgusta. Ker je pruska poslanska zbornica odklonila predloge o kanalih, se smatra stališče finančnega ministra Miquela za nevzdržljivo, ali sodi se, da razen njega tudi še nekateri drugi ministri odstopijo.

Rim 19. avgusta. Minister zunanjih del Pelloux potuje v kratkem v Berlin in na Dunaj, da izposluje obnovev trozveze, še predno je ista potekla.

Pariz 19. avgusta. Tudi bivši italijanski vojni ataše Panizzardi razglašja v „Figaro“, da so dotične brzojavke, na katere so se neke priče pri obravnavi v Rennesu sklicevale, falsificirane.

Rennes 19. avgusta. Picquartove včerajšnje izjave so obudile kolosalno senzacijo. Po njih je generalni štab silno kompromitiran. Danes je bil najprej zaslišan major Caignev, ki je dolžil izdajstva Dreyfusa in poskušal postavljati na laž avstrijskega vojnega atašaja Schneiderja, proti čemur se je vladni komisar zavaroval. Potem sta bila zaslišana generala Boisdeffre in Gonse, ki sta oba govorila proti Dreyfusu.

Lizbona 19. avgusta. Sedaj se uradoma priznava, da je bila kuga zanešana semkaj že meseca junija in sicer po nekem parniku ki je prišel iz Bombaja. Oblastva so stvar prikrivala, dokler

je bilo mogoče. Strah mej občinstvom je jako velik.

Oporto 19. avgusta. Po uradnem izkazu vlada kuga že od 4. junija v raznih krogih Portugalske. V Oportu je doslej za kugo zbolelo 39 oseb. Od teh jih je 13 umrlo.

London 19. avgusta. V Meahtu v grofiji Glamorganshire je v pre-mogokopu nastala eksplozija. 18 oseb je bilo ubitih. Nad 60 oseb se nahaja še v rovu in so isti v smrtni nevarnosti.

Narodno gospodarstvo.

Občinski socializem.

Ali hočejo, ali nečejo, večje in manjše mestne občine morajo vzeti v svoje roke skrb za najpotrebnejše reči za življenje svojih občanov. Na Angleškem so do zadnjih 40 let prepuščali preskrbljenje s pitno vodo, s svečavo, s stanovanji delavskih mas in drugim privatnim ljudem akcijskim društvom. Ti monopolisti so vlekli velikanske dobičke, držali vedno nož na tilniku konsumentom in delali, — kakor so hoteli. Da jedna družba drugi ni konkurencije delala, kartelirale so se in tako še hujše izžemale konsumente. Tako je prišlo, da so vsako luknjo neusmiljeno drago v najem dale in so ljudje slabše kakor živina stanovali. Občinski zastopi in drž. vlade so sprevidile, da tako ne sme naprej, če nečejo, da jim ljudstvo propade, če nečejo biti v družih ozirih, kakor zaradi pitne vode in svečave, mestnih železnic, telefona, higijene, ljudskih šol in drugega v posmeh vsem razsodnim ljudem. Uvideli so, da vodi v zdajšnjem gospodarstvu in ob tem neznanskem naraščenju stivila ljudi le kolektivistično delo občin do boljših razmer. Z veliki žrtvami, (morale so občine drago plačati odveznine monopolistom) so si angleške mestne občine (izvzemši Londona, ki še le to delo začela, ker so v njegovem občinskem gospodarstvu imeli doslej monopolisti prevago) ustvarile v svoji režiji vse navedene naprave. Danes piše C. Hugo v svoji znameniti knjigi: Stadtverwaltung und Munizipol-Socialismus in England: Die Stadt liefert Jedem, der in ihr wohnt, reines Wasser; sie erleuchtet die wohlgehaltenen Strassen, das Haus des Bürgers. Sie heizt seinen Gasherd und liefert ihm auch den Herd selbst. Sie treibt seinen Fahrstuhl durch Electricität oder hydraulische Kraft; sie liefert ihm das Telefon. Sie fördert ihn durch die Hauptstrassen der Stadt zum Stadthaus, wo der Bürger mitschafft an all' ihren Einrichtungen, zum städtischen Bad, zur städtischen Bibliothek, zur städtischen Gallerie, in die städtischen Parks. Sie wäscht sogar seine Wäsche. Hat er Kinder, so sorgt sie, wenn sie die Bürgerschule verlassen haben, in ihren technischen Institute in Fortbildungsschulen für ihre weitere Erziehung. Erkrankt er an einer ansteckenden Krankheit, so schafft sie ihn in ein Hospital, desinficiert seine Wohnung, Wäsche und Möbel und gewährt in eigenen Häusern seiner Familie während der Zeit der Desinfection Unterkunft. Stirbt er, so wird er auf den städtischen Kirchhof begraben, und die Stadt errichtet ihm nach den Anweisungen seiner Hinterbliebenen ein einfaches Kreuz oder einen prunkenden Grabstein. Von der Geburt bis zum Tode umhüllt ihn die sorgende Thätigkeit der Stadt, in der er wohnt, deren Bürgerrecht er sich leicht erwirbt.

Pa o tem drugikat kaj več. Omenimo to zaradi tega, da se naš deželni zbor in da se občinski odbori na kmetih začnejo brigati za to, kaj se dogaja v našem veleposestvu. Naše veleposestvo je bolno in neozdravljivo bolno. Dobili so naši veleposestniki precej gotovega denarja za odveznine zemljiščnih služnosti, kmetje naši so jih morali precej plačati. Ti denarji so malo zalegli veleposestvom samim. Lastniki istih jih z malimi izjemami niso porabili tako, ki bi služili v daljno kmetovanje in zboljšanje kmetije; jemali so iz vreče, dokler je šlo za druge nepotrebne troške in še to ni zadostovalo, vsled česar so veleposestva zadolžila. Pa tudi to ne bi toliko škodilo, umen kmet si pomaga. Ali kdo naših veleposestnikov se je učil na kaki višji agrarni šoli umnega kmetijstva? Navadno pridejo iz drugih karjer že stari na svoje kmetije. Naravno vsak valpet pravega kmetijstva več razume, kakor oni. In ti valpti jih obrezujejo kolikor jih mo-

rejo. Kmetija je danes težavna stvar. Star svinjaki, stari hlevi, slabo obdelano polje, zanemarjeni travniki in le „Herrenhaus“ je še po večjem pokrit. Grajska živina izgleda spomladi, kakor onih sedem lačnih let. Ali par, dva para kujavih jukerjev in elegantne kočije in livrirana opica na kozlu, to mora biti, drugače pa ni celega gospodarskega voza pri hiši. Nečemo še več povedati. Pa računimo le koliko veleposestev na Slovenskem se je tekom poslednjih 20 let že na drobno prodalo, koliko jih hodi iz rok v roke, in na katerih se roparsko na njih gospodarijo! Naše hoste so šle. Kmetu ne smemo nič očitati, revež jih je prebito malo iz odveznine dobil in on je bil neuk, anal-fabet človek z rožnim vencem v roki.

(Dalje prih.)

Gulnara.

Stepska pripovedka. Prevel Savo Savič.

(Dalje.)

Ali kanu ni priljubljeno kozaško gospodarstvo, utekel je preko morja in se v Carigradu zaprl s sultanom, a zdaj oba kličeta na pomoč proroka.

In kozaštvo se gosti. Zabava se s krasoticami, glave seka skoplencem. Živa radost v kozaški duši — samo škoda, da nimajo med seboj kozaka Ilka.

Zamislil se je v stare dneve. Omilila se mu je črnooka rusalka in odšel je v njene palače, na dno morja. Sedaj tam nekje počiva po častnem kozaškem življenju. Samo Prokopova solza je kanila za njim v Črno morje, a bolesten vzdih tovarišev je pomiloval kozakovo truplo. Drugi kozaki so si izbrali za bivališče visoko gomilo na stepi, a Ilko si je zbral hladno morje, da mu niti ne moreš po kazaški navadi reči: lahka ti bodi zemljica! Ej, kaj se vse ne dogodi na svetu.

Ne leži na senožetih pokošena trava — ampak tatarske glave so pokrile akermanske poljane — to niso naredili junaki ognjev po polju — to gore tatarska mesta in vasi!

Oj zaslužili ste to, lokavi Tatarji!, za ono nedolžno prelito kri, za podrtine in pepel, pa za ono sužnjištvo in vsakojaki drugi plen. Napajali ste nas z gorko pi-jajo, — pokušajte zdaj sami, kako tekne!

Kozaštvo igra! Dalo je sablji prosto voljo, in ona kakor strela udarja med sovražnikove čete, in za vsakim udarcem se vsuje gost dež, dež rudeče krvi!

Od vseh kozakov se najbolj odlikuje kozak Iskra. Kjer zamahne s sabljo, pade tatarski turban na krvava tla; kamor se obrne njegov vranec — od tod beži sovražnik pred groznim gjavrom, kakor so ga nazivali Tatarji. Kozaštvo izkazuje svojemu tovarišu vsled hrabrosti čast in ga prišteva podpoveljnikom; starešinstvo ga pozivlja k sebi, in dasi je mlad, posluša njegove besede. Velika je čast, veliko spoštovanje! Pa vender Prokop za to nič ne mara. Ni mu za odlikovanje, ampak za Fazila, brez katerega se ne more vrniti v Ukrajino, niti videti Damjanovega doma in in v njem svojega solnca — črnooke Ulane.

Do tal se je poklonil kozak atamanu. „Dovoli mi, oče, izlet napraviti s kozaki. Imam tu neko zver, in treba jo je iz luknje spraviti. Ako bi imel stotnijo junakov, pridobil bi kozaštvu i slave in plena, a sebi ne obdržim najmanjše stvari. Ako bi bila vaša volja, gospodine ataman...“ In zopet se je običajno poklonil.

(Dalje prih.)

Bratje Sokoli!

Izlet na Vrhniko

bode

v nedeljo, 27. avgusta

ker se je od več strani izrekla želja, da bi se isti vršil ta dan.

Vse podrobnosti se naznanijo pravočasno.

Na zdar!

Odbor.

Darila.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. S. Kuketz v Laškem trgu 12 K, nabrane v veseli družbi v Kukečevi družini. — Živeli rodoljubni darovalci!

Slovenci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolešči utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštne povzetki razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Direktno se ne pošilja manj kot 2 steklenici. 4 (59—11)

Povodom mnogih težkih želodčnih bolezni nastopajo mnogokrat navidezno neznatne indispozicije, javljajoče se samo po slabem prebavljanju ali telesnem zaprtju. Da se obvaruje teh posledic, treba je zaužiti sredstva, katera podpirajo prebavljanje ter isto mirno povpešujejo. Najboljše teh sredstev je že 30 let znani in splošno priznani Dr. Rose želodčni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi. Dobiva pa se tudi v družih lekarnah, kakor je razvidno iz inserata. a

Zahvala.

Odbor akad. fer. društva „Sava“ izreka tem potom najtoplejšo zahvalo vsem tistim, ki so pripomogli upravljanju slovenskega sprejetja naše brate Čehe. Posebna hvala bodi izrečena preblij. gospe dr. Kušarjevi in ljubljanskim damam, blag. gđc. Mari Ulrichovi, sl. kvartetu „Ilirija“, gosp. I. Germu, sl. pevskim društvom „Slavec“, „Ljubljana“ in „Trg. pevsko društvo“ za sodelovanje pri koncertu in sprejemu.

Ravno tako hvalo sl. društvu „Sokol“ za brezplačno prepušitev dvorane, g. ravnatelju I. Raktelu in nadučitelju I. Furlanu za prepušitev telovadnic mestnih šol.

Izrečena pa bodi zahvala tudi za pomoč, kojo so društvu iskali, občina ljubljanska, gospa Pogačnikova, sl. starejšinstvo, društva, gosp. Fran Kollman ter vsi oni, ki so društvo gmotno podpirali pri težavni nalogi.

V Ljubljani, dne 19. avgusta.

Odbor „Sava“.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. avgusta: Marija Gole, delavčeva žena, 48 let, Vodmat št. 96, kronični protin.

Dne 17. avgusta: Marija Oblak, črevljarijeva hči, 5 mesecev, Vegove ulice št. 12, črevesni katar. — Ivan Kregar, župnik, 43 let, Vodmat št. 74, vodenica.

Dne 18. avgusta: Vilibald Gorjan, delavčev sin, 12 let, Cesta na Loko št. 10, življenska slabost.

V deželni bolnici:

Dne 15. avgusta: Katarina Tomšič, gostija, 76 let, jetika.

Dne 16. avgusta: Ana Cvetnić, posestnikova hči, 12 dni, jetika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. avgusta 1899.

	gl. kr.	gl. kr.
Pšenica htl.	10	—
Rž „	7	—
Ječmen „	6 50	—
Oves „	6 50	—
Ajda „	9	—
Proso „	8 50	—
Koruza „	6	—
Krompir „	2 50	—
Leča „	12	—
Grah „	13	—
Fizol „	8	—
Maslo kgr.	— 95	Slama 1 80
Mast „	— 68	Drva, trda 6 70
Špeh frišen „	— 60	Drva, mehka 4 60
Špeh poven kgr.	— 70	—
Survo maslo „	— 90	—
Jajce, jedno „	— 3	—
Mleko, liter „	— 8	—
Goveje meso, kgr. „	— 64	—
Telečje „	— 60	—
Svinjsko „	— 70	—
Koštrun „	— 36	—
Pišanec „	— 35	—
Golob „	— 20	—
Seno 100 ko.	2	—

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
18.	9. zvečer	736-3	16-0	sl. sever	dež	—
19.	7. zjutraj	735-5	14-1	sl. sever	oblačno	—
	2. popol.	735-9	20-8	sr. jug	del. oblak.	4-4 mm

Srednja včerašnja temperatura 17-1°, normale: 18-6°.

Dunajska borza

dne 19. avgusta 1899.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	10	—
Avstrijska zlata renta	118	10	—
Avstrijska kronrska renta 4%	100	05	—
Ogerska zlata renta 4%	118	10	—
Ogerska kronrska renta 4%	96	35	—
Avstro-ogerske bančne delnice	906	—	—
Kreditne delnice	388	75	—
London vista	120	65	—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	92 1/2	—
20 mark	11	77	—
20 frankov	9	55 1/2	—
Italijanski bankovci	44	37 1/2	—
C. kr. cekini	5	68	—

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERSEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Franja Mikulinič naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo njenega soproga, oziroma brata, gospoda

Frana Mikulinič

posestnika in gostilničarja

danes ob 3. uri zjutraj po dolgi in mučni bolezni, previdene s sv. zakramenti za umirajoče, v 49. letu njegove starosti, k sebi poklicati.

Pogreb rajnega bo v nedeljo, dne 20. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiralnice na Radeckega cesti št. 11 na pokopališče k sv. Krištofu.

Mase zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Pokojnika priporočam v blag spomin in pobožno molitev. (1519)

V Ljubljani, 19. avgusta 1899.

MATTONIJEV

GISSHÜBLER

naravna

alkalična kislina

najboljša namizna in okrepcujoča pijača preskušena pri kašlju, vratnih boleznih, želodčnem kataru ter pri katarih v sapilih.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih špecerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah. (36—6)

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste.

Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. (875—16)

Popotnik

spirituozne stroke za Kranjsko, Primorje, Hrvatsko, Bosno in eventualno za južno Ogersko se sprejme pod dobrimi pogoji.

Oglasijo naj se le oni, ne čez 35 let stari gospodje, ki morejo izkazati res dobre vspehe v imenovanih deželah in ki govorijo perfektno hrvatski, italijanski in večji imajo prednost. — Natančno detajlirane ponudbe se izprosijo na naslov: (1517—1)

Destilerija žganja in tovarna likerjev

Ante Gosulich

Reka — Sušak.

Moka

iz mlina

Vinkota Majdičav Kranji

oddaja se po

en gros cenah v plombaranih vrečicah

po 10 in 25 kil v prodajalni

Maksa Domicelja v Ljubljani

na Rimske cesti

vis-à-vis Gorupovim hišam.

Dostavljanje na dom brezplačno.

Plombe originalne mlinske.

Moka oddaja se tudi v vrečah po 50, 85 in 100 kil. (459—25)

Opozarja se, da priznana izvrstni izdelek prvega domačega našega mlina dandanes tudi na tujem uspešno tekmuje z izdelki vseh ogerskih mlinov.

Koroški rimski vrelec

najfinejša planinska kislavoda, izkušena pri vsakem nahodu, posebno otroškem, ob slabem prebavljanju, pri boleznih na mehurju in ledvicah. 33

Zaloga v Ljubljani: M. E. Supan in P. Lassnik, v Kranju: Fr. Dolenz, A. Kummer, v Radovljici: Oton Homan, v Mojstrani: J. Kozjek.

Najnižje cene.

Ivan Jax

Ljubljana, Dunajska cesta 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in velocipedov.

Geniki zastoj in franko.

Moderce

izvrstne fačone,

najboljši izdelek

priporoča 33

Alozij Persché

Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme in poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. blagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Selenburgove ulice št. 4

se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremičljivih havelokov po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Gospodom uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje talarjev in baretov. 34

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budlik in salonskih ur, vse samo dobre do najfinejših kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 34

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Puškar Fran Kaiser

v Ljubljani

Šelenburgove ulice št. 6

se usoja najbolje priporočati se p. n. gg. lovcem za

lovsko sezono.

Zunanja naročila se točno izvršujejo. 34

Pri nakupovanju suknene in manu-fakturne blaga se opozarja na trdko

HUGO IHL

v Ljubljani

v Špitalskih ulicah šte. 4.

Velika zaloga 34

suknenih ostankov.

Za prihodnjo šolsko sezijo

se odda **meblovana soba**, primerna za **dve šolarici**, kateri dobista tudi lahko hrano.

Več se izve v **Slomškovih ulicah** št. 9. (1223-8)

Pekarija

na znanem starem prostoru, s prodajalnicami, pritličnim stanovanjem, sobo za pomočnike, prostornim dvoriščem, celo priklado za pekovo obrt,

se takoj odda.

Več se poizve: v **Florijanskih ulicah** št. 29. (1449-2)

V hiši gospe **Marija Grumnig**, Dunajska cesta št. 6 in **Francišanske ulice** št. 16 odda se takoj ali s 1. novembrom 1899

lepa prostorna (1651-1)

prodajalna, magacin
in konjski hlev.

Natančneje se poizve pri odvetniku gosp. dr. **Alfonzu Mosché**, **Francišanske ulice** št. 16.

Glavna zaloga moke

iz slovečega valjičnega mlinarstva **Vinko Majdič-a** v **Kranju**.

Pri razstavah odlikovani izdelki dobé se en-gros po originalnem ceniku pri

Antonu Ditrich-u

glavnemu zastopniku (1121-10)

Marije Terezije cesta št. 2, **Ljubljana**.

V **Škocijanu** na **Dolenjskem** se daje

s 15. novembrom t. l.

v **najem prodajalna**

na jako lepem in pripravnem prostoru blizu župne cerkve. — Natančni pogoji se izvedo ustmeno ali pisмено pri lastniku (1510)

Jos. Globevniku.

Telefon v Novo mesto.

V **grščini Bajnof**

je na prodaj (1471-3)

večja množina vina

domačega pridelka.

Holandsko-ameriška črta.

Parniki vozijo po lkrat do 2krat na teden iz **Rotterdam** v **New-York**.

Pisarna za kajute:

Dunaj, I., Kolowratring 10.

Pisarna za meštrov: **Dunaj, IV., Weyringerg. 7 A.**

I. kajuta:

Od 1. aprila do 31. oktobra . . . mark 290-400*

„ 1. novembra do 31. marca . . . „ 230-320

II. kajuta:

Od 1. avgusta do 15. oktobra . . . mark 200

„ 16. oktobra do 31. julija . . . „ 180

*) Po legi in velikosti kajute in po hitrosti in eleganci parnika. (1210-7)

L. Luserjev oblič za turiste.

Priznana najboljša sredstvo proti kurjim očesom, žuljem itd. itd.

Glavna zaloga:

L. Schwenk-ova lekarna
Dunaj-Meidling.

Zahtevajte **Luser-jev** oblič za turiste po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.
V **Ljubljani**: **M. Mardetschlager**,
J. Mayr, **G. Piccoli**. V **Kranju**:
K. Savnik. (9-33)

Od leta 1868. se

Bergerjevo medicinsko kotranovo milo

ki je izkušeno na klinikah in od mnogih praktičnih zdravnikov, ne le v **Avstro-Ogerski**, nego tudi v **Nemčiji**, **Rusiji**, **balkanskih državah**, **Švici** itd. proti **poltnim boleznim**, zlasti proti **vsake vrste spuščajem**

uporablja s najboljšim uspehom. Učinek **Bergerjevega kotranovega mila** kot higijene sredstva za odstranjenje luskinic na glavi in v bradi, za čiščenje in desinfekcijo polti je splošno priznan. **Bergerjevo kotranovo milo** ima v sebi 40 odstotkov **lesnega kotrana** in se razlikuje bistveno od vseh drugih mil, ki se nahajajo v trgovini. Da se pride **stvarijam** v okoliš, zahtevaj izrecno **Bergerjevo kotranovo milo**, in pazi na zraven natisnjeno varstveno znamko.

Pri neozdravljivih poltnih boleznih se na mesto kotranovega mila z uspehom uporablja

Bergerjevo med. kotranovo žvepleno milo.

Kot blažje kotranovo milo za odpravljanje

nesnage s polti, (614-11)

proti spuščajem na polti in glavi pri otrocih, kakor tudi kot nenadkriljeno kosmetično milo za umivanje in kopanje za vsakdanjo rabo služi

Bergerjevo glicerino-kotranovo milo,

v katerem je 35 odst. glicerina in ki je fino parfumirano.

Cena komadu vsake vrste z navodilom o uporabi 35 kr.

Od drugih **Bergerjevih medicinsko-kosmetičnih mil** zaslužijo, da na nje posebno opozarjamo: **Benzoe-milo** za fino polti; **borakovo milo** za prišče; **karbolsko milo** za ugaljenje polti pri pikah valed koz in kot razkužujoče milo; **Bergerjevo smrekovo-iglasto milo** za umivanje in toileto, **Bergerjevo milo** za nežno otroško dobo (25 kr.)

Bergerjevo Petrosulfo-milo

proti rudečici obraza, rudečemu nosu, oprisku in sklenju kože; **milo za pege** v obrazu jako učinkuje; **žvepleno-milo** proti zakažnim črvom in nečistostim obraza; **taninsko milo** za potne noge, in proti izpadanju las.

Bergerjeva zobna pasta v tubah,

najboljše sredstvo za čiščenje zob, št. 1 za normalne zobe, št. 2 za kadičce. Cena 30 kr. Glede vseh drugih **Bergerjevih mil** se najde vse potrebno v navodilu o uporabi. Zahtevajte vedno **Bergerjevo milo**, ker je mnogo ničvednih imitacij.

Prodaja se v **Ljubljani** v lekarnah gg.: **V. Mayr**, **G. Piccoli**, **J. Svoboda** in **U. pl. Trnkoczy-j**, dalje skoro v vseh lekarnah na **Kranjskem**. Na debelo:

G. Hell & Comp., Dunaj, I., Sterngasse 8.

Čokolada (198-30)

SUCHARD

Cacao

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke z lepo pisavo ter nekoliko več pisarniškega delu, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, sprejme se pod ugodnimi pogoji. Ponudbe na upravnistvo tega lista.

Sode ima na prodaj

raznovrstne, velike in male, stare in nove

J. Buggenig, sodar

Ljubljana, Cesta na **Rudolfovo železnico** (državni kolodvor). (1432-3)

Istotam kupujejo se tudi stari sodi.

St. 27.263. (1500-2)

Stanovanje v najem!

Mestna hišica št. 19 pred **Pru-lami** v **Ljubljani** se od 1. novembra letos daje v najem.

Pogoje najema pove in ponudbe sprejema mestni komisariat v navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat ljubljanski
dné 10. avgusta 1899.

V najem se daje gostilna in prodajalnica

z mešanim blagom pri **Velški papirnici** pod **Ljubljano**.

Več o tem se izve pisмено kakor tudi ustno pri lastniku **Francu Lipah-u** v **Dobrunji** hiš. št. 67, pošta **Spodna Hrušica**. (1505-2)

Splošno kreditno društvo v Ljubljani.

Vplačani zadružni deleži gld. 46.830. — Promet od 1. oktobra 1898 do 1. avgusta 1899 gld. 1.661.490-22. — Skupna aktiva gld. 287.978-03.

Sprejema: hranilne vloge po 4 1/2 %, vloge na tekoči račun po 3 1/2 % od dneva vložitve do dneva vzdige.

Izposoja se na menice in na personalni kredit proti obrestim po 5 do 6 % brez kakih stroškov. (1173-9)

Urađuje se vsaki dan ob navadnih urah: **Dvorski trg** št. 3.

Tovarniška cena!

Pozornost,

kolesarji!

Obče znana, jako trpežna

kolesa Styria Special „ljudsko kolo“

prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jako znižanih tovarniških cenah pri

Franu Čudnu v Ljubljani

s čemur je slav. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti

Styria Special. (973-17)

Zastopnik trdke: **Josip Polak.**

Tovarniška cena!

Viljema Hatlerja naslednik

Ivan Hafner

umeteljno in stavbinsko mizarstvo

v Gradcu, Lagergasse št. 11

izdeluje

vse vrste

stavbinskih in mizarских del

kakor:

Okna, vrata in duri, lesene plafone, lambris, portale, okronanja, obloženje pomolov, stopnijske zgradbe, tablje iz lesa in galerijske zgradbe, balustrade itd. itd.

Izvršitev popolnih trgovskih portalov, izložbenih okenj in prodajalniške oprave.

vse vrste

pohištenih mizarских del

popolne izvršitve

stanovanjskih oprav,

kakor:

oprave za predsobe, sprejemne in jedilne sobe, dvorane, spalnice, salone, budoarje, gosposke sobe, kmetske izbe, lovske sobe, vile, hotele in cerkve, pohištvo za pisarne itd. v vsaki poljubni vrsti lesa in vsakem slogu po lastnih načrtih ali po pridejanih risarijah.

Atellé za umeteljniška in dekoracijska dela.

Sklađišča materijala in delavnice: **Lagergasse 11 in Kepplerstrasse Nr. 82.**

Posrečilo se je

konečno nama pridobiti svetovnoznanih

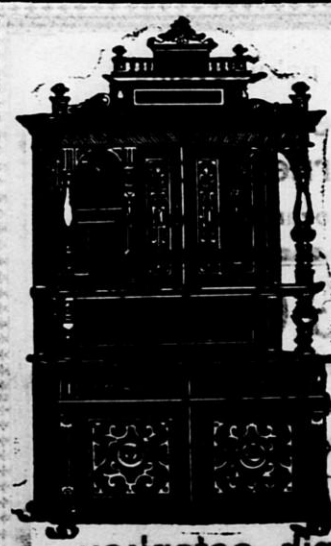
Adler-koles

glavno zastopstvo: (1214-15)

Gradišče
št. 2.

Kavčič & Gorjanc

Rimska cesta
št. 9.

Založena 1847.

Založena 1847.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

v **Ljubljani** (161-34)

Zaloga in pisarna.

Turjaški trg št. 7

Tovarna s stroji:

Trnovski pristan št. 8-10

priporoča po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne sobe, oprave za salone, zimnate miodroce, miodroce na peresih, otroške vozičke, zastore, preproge itd.

Pod Trančo št. 2.

33 Veliko zalogo

klobukov

priloga
J. Soklič.

Najnižje cene.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

33

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Postrežba točna. — Cene niske.

Ign. Fasching-a vdove

33 ključavničarstvo

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najprilagodljivejših kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade z pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvršé.

Av gust Repič

sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice št. 16

v Trnovem

se priporoča sl. občinstvu in naznanja, da izdeluje in popravlja vsakovrstne sode iz hrastovega in mehkega lesa po najnižjih cenah. — Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

33

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

33 Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Največja izber najnovejšega

svilnatega blaga

črnega in barvastega za cele obleke in bluze, priporoča

Alozij Persché

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

V blagohotno znanje.

Ker popolnoma opustim vso zalogo tu in inozemskih ševstrov (gar), prodajam blaga (Kamm-podražitev) v celoti navzlic 20% Blago za oblače, platno, gradl, podlino blago za bluze, preproge, blago za pohištvo, žamet, krpavice, zadržki se prodajo po čudovito nizkih cenah. Za nakup in inozemskih predmetov vabi ujudno

JOZEF VISNAR

Ljubljana, Stari trg št. 4.

(1188-9)

Akcijska zavarovalnica za življenje in rente.

Allianz

Oddelek za zavarovanje naroda Dunaj I. Hoher Markt 9.

Generalni zastop za Štajersko, Koroško in Kranjsko Gradec, Ballhausgasse 1.

Po poročilu c. kr. „Wiener Zeitung“ od dne 12. junija 1898 doletela je „Allianz“ velika čast, da si je Nj. Veličanstvo cesar plastično-grafični objekt ogledal in o posebnem uspehu „Allianze“ v zadevi zavarovanja naroda kakor o rapidnem napredovanju družbe Najvišje priznanje izrekel ter imenoval zavarovanje naroda posebno važno podvzetje.

Polno vplačani akcijski kapital **1,000.000 kron.**

Rezerva premij dne 31. decembra 1897 **2,617.773 kron.**

L. 1897 se je na podlagi 1259 smrtnih slučajev izplačalo 398.378-90 kron. Od 1. 1890-1897 se je izplačalo 1,654-378-16 kron.

Tedenska premija od 10 vinarjev višje.

Neizpremenljiva premija. — Plačevanja v dokladah niso dovoljena. — Stroške za zdravniško preiskovanje, vse pristojbine kolekov in pobotnice za premije plača družba.

V slučajih smrti se zavarovana svota takoj in polno izplača, če je šest mesecev preteklo od časa zdravniškega preiskovanja.

Če je zavarovani v svojem ali izven svojega delokroga ponesrečil ter umrl, tedaj ni to samo na sebi vzrok, da bi zavod ne plačal zavarovane svote.

Če je zavarovanje trajalo cela tri leta, se izplača v slučaju samomora cela zavarovana svota.

Če tri leta minejo, mogoče je dobiti posojilo z 5% obresti

Po treh letih dobe se, ako se premije ne plačujejo nadalje, police brez premij.

Če je polica radi neplačanja premije svojo veljavo izgubila, mogoče je, da se zopet v teku jednega leta obveljavi, ako je zavarovanec popolnoma zdrav.

Zavarovanje dosmrtno in na doživetje. — Zavarovanje mladostnih osob. — Zavarovanje otrok. (1207-8)

Zavarovanja do 2000 kron z tedenskimi doplačili od 10 vinarjev višje po tarifah.

Prospekti in tarife razpošilja agentura na zahtevanje brez stroškov.

Zastopniki se iščejo za vse kraje na Kranjskem in naj svoje ponudbe pošljejo gorenji agenturi.

Trgovina z jermenarskim * * * * *

* * * * * sedlarskim in torbarskim blagom

JOSIP MAČEK

v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 9.

Slavno občinstvo in gg. tovarnarje opozarjam najuljudneje na svojo novo urejeno zalogo ter prosim one, kateri se zanimajo za napredek domačega obrta, naj si ogledajo mojo bogato zalogo konjskih oprem vsake vrste za vožnjo in ježo, kovčkov, ličnih torbic in torb domačega izdelka. — Jermena za stroje imam vedno v svoji zalogi, istotako tudi vse vprežne in jahalne potrebščine za konje.

Prodajam, kupujem in izposojujem že rabljena sedla in pa cele jezde opreme. Popravila in prenovljanja pa izvršuje strokovno dovršeno moj namestnik gosp. Jos. Moškerc, isti pa tudi kot izborni strokovnjak prevzema vsa naročila in izvršuje natančno, točno in po nizki ceni. — Vnanja naročila izvršujejo se s obratno pošto.

Velespoštovanjem

Josip Maček.

(1518-1)

Raspis.

Podpisano županstvo razpisuje

službo občinskega zdravnika

z letno plačo 800 gld., postranski zaslužek 1500 do 2000 gld., z lastno lekarno. Zmožnost slovenskega ali jednega slovanskega jezika je potrebna. Ponudbe naj se pošljejo županstvu v Kobarid na Primorskem.

Županstvo Kobarid.

Nadaljne specialitete:

Pisalne in kopirne linte.

Vodovarno mazilo za usnje.

Pat. ohranjevalo za podplate „Vandol“.

Kovinska snažilna pasta in snažilno mlo za srebro in zlato.

Laki za usnje.

Patentna mazalna krtiča z „Nigrette“ tekoče mazilo za črne in barvne čevlje 35 kr.

Najbolje črnilo svetá!

Kdor hoče svoje obutalo ohraniti lepo bleščečo in trpežno, naj kupuje samo

Fernolendt čreveljsko črnilo

za lahka obutala samo (190-29)

Fernolendt crème za naravno usnje.

Dobiva se C. kr. priv. povsodi.

tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaji.

Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse 21.

Radi mnogih posnemanj brez vrednosti pazi naj se natančno na moje ime **St. Fernolendt.**

Prodaja lesa.

Pri posestvu Stermol pri Cirkljah, žel. postaja Kranj je ponudbenim potom na prodaj ob okrajni cesti ležeč

gozd

mereč okroglo 43 oralov, nasajen skoraj vseskozi s smrekovino z vmešanim listnatim lesom za razne izdelke (bresti, lipe, hrasti, breze).

Za oddajo namenjenih 10025 kolekovanih debel je razdeljeno v 11 sečenj in se ista oddajajo ali v posamnih ali več eventuelno vseh sečnjah.

Gozd se more ogledati vselej v spremstvu v gradu Stermol stanujočega upravitelja.

Natančnejši pogoji se mogó vpogledati v pisarnici podpisanega glavnega pooblaščenca posestnika graščine Stermol (v Ljubljani, Breg št. 10., II. nadstropje) v navadnih uradnih urah ali pa pri gospodu Jožefu Jarcu v Medvodah in se pripomni, da je ponudbeni rok

9. in 10. septembra t. l.

V Ljubljani, dne 11. avgusta 1899.

Dr. Maksimilian pl. Wurzbach.

(1479-3)

K sezoni

trocevne puške

K sezoni

priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejših sistemov in najnovejše vrste, revolverjev itd. vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

katere izdelujem v svoji delavnici in katere se radi svoje lahkote in priročnosti vsakemu priporočajo najboljše.

Ker sem na Kranjskem edini puškar, ki se peča samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročila in poprave točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem

Fran Sovčik, puškar v Ljubljani v Židovskih ulicah.

(1332-6)

Hôtel „Lloyd“.

Danes v soboto, dné 19. avgusta

KONCERT (1511)

damskega orkestra iz Budapešte.

Začetek ob 8. uri. — Vstop prost.

„Tandem“ se izposojuje

vsak dan cenó in proti mali kavciji za običajne poprave. — Izve se: (1480-3)

Slomškove ulice št. 4, I. nadstr.

Slavnemu občinstvu, posebno gospodom gostilničarjem priporočam podpisane sodovico, napravljeno iz vode iz mestnega vodovoda ter z ogljeno kislino (Kohlensäure), koja je priznana kot najokusnejša in najzdravejša. (43-33)

Vse odjemalce v naprej zagotavljam vsikdar točne in vestne postrežbe, prosim za obila naročila ter beležim najudanejši s spoštovanjem

Gasper Bolte, izdelovalec sodovice, Rimska cesta št. 10.

Odvetnik dr. Alfenz Mosche v Ljubljani

išče koncipienta.

Vstop takoj, pogoji ugodni. (1515-1)

Dr. Rose balzam

za želodec iz lekarne

B. FRAGNER-jav Pragi

je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.

SVARILLO!

Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga lekarna B. Fragnerja v Pragi

Malá Strana 203, ogej Ostrožové ulice.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

V Ljubljani se dobiva pri gg. lekarjih: G. Piccoli, U. pl. Trnkóczy, M. Mardet-schläger, J. Mayr; dalje v vseh lekarnah Avstro-Ogerske. a (367-9)

Pisarja

s hitro in dobro pisavo, ki je že služboval v notarski pisarni, sprejemem pod ugodnimi pogoji. Ponudbe in spričevala naj se mi naravnost dpošljejo.

Ivan Plantan

(1499-3) c. kr. notar v Ljubljani.

Ivan Kordik

Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14

priporoča svojo bogato zalogo

jedilne priprave

nožev, vilic in žlic iz britanjskega jekla, alpake ali alpake-srebra priv. dunajske tovarne „W. Bachmann & Comp.“.

Na izbero so tudi

žlice iz alpake, 12 kom. od gld. 4-30 naprej.

žličice „ 12 „ „ 2-20 „

Namizni svečniki

iz alpake, čisto bele kovine,

par 21 cm visokih gld. 2-30,

„ 23 „ „ 2-30,

„ 25 „ „ 2-40.

Prav cenó se dobé noži in vilice z roženim

(599-44) ali koščenim ročajem.

Učenec

(1474-3)

v Ljubljani stanujoč, kateri tudi nemško govori, se sprejme pri manufakturni tvrdki

Konrad Schumi & Co.

Posredovalnica stanovanj in služeb

G.F.L.U.X

Gospodske ulice št. 6 (1514)

išče nujno nekaj natakarice; kuharice (tudi k 2 osebama); dekleta za razna dela; hišine; hišne strežaje; kočijaže; vožne hlapec, dober zaslužek itd. Več se izve istotam

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vsprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj. (114) (33)

IVAN CANKAR:

Vinjete

izidejo prihodnji teden v založbi

(1495-2)

L. Schwentner-ja v Ljubljani.

The Premier Cyce Co. Lim^d.

Coventry (Angleško)

Heb (Češko)

Nürnberg-Doos.

(702-19)

Že 24 let

prva znamka.

Zastopnik: **Fr. Čuden**, trgovina z biciklji, Ljubljana.

RAZGLAS.

Manufakturno skladišče blaga v konkurzu

N. F. MINIBEK-a

Ljubljana, Marijin trg 1

(nasproti frančiškanske cerkve)

bode se

popolnoma razprodajalo

začenši z dnem

16. avgusta 1899

za sodbeno ceno. Tudi se odda za trgovce več blaga.

Ljubljana, dne 13. avgusta 1899.

Oskrbnik konkurzne imovine

dr. Maksimilian pl. Wurzbach.

(1488-2)